

אסתר

פרק א

- (א) ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד־כוש שבע ועשרים ומאה מדינה
- (ב) בימים ההם כשבתו המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה
- (ג) בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל־שָׂרָיו ועבָדָיו חילו פָּרַס ומִדֵּי הַפְּרָתָּמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת לִפְנָיו
- (ד) בהראתו את־עֶשֶׂר כָּבוֹד מלכותו וְאֶת־יָקָר תִּפְאָרַת גְּדוּלָּתוֹ יָמִים רַבִּים שְׂמוֹנִים וּמֵאָת יוֹם
- (ה) ובמלואתו הימים האלה עשה המלך לכל־הַעַם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה לַמַּגְדוֹל וְעַד־קֶטֶן מִשְׁתֵּה שְׂבַעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת בֵּיתוֹ הַמְּלָכִי
- (ו) חורו כָּרְפַס וּתְכֵלֶת אַחוּז בַּחֲבַל־כּוּז וְאַרְגָּמָן עַל־גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי זָהָב וְכֶסֶף עַל רִצְפַת בַּהֲט־וְנִשֵּׁשׁ וְנָר וְסַחֲרַת
- (ז) וְהַשְּׂקוֹת בַּכֶּלִי זָהָב וְכֵלִים מִכֵּלִים שׁוֹנִים וְיִין מִלְּכוּת רַב כֶּנֶד הַמְּלָכִי
- (ח) וְהַשְּׂתֵיָה כֶדֶת אֵין אַגָּס כִּי־כָּנוּ יִסַּד הַמְּלָכִי עַל כָּל־רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרָצוֹן אִישׁ־וְאִישׁ
- (ט) גַּם וּשְׂתֵי הַמְּלָכָה עֲשֻׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמְּלָכוֹת אֲשֶׁר לַמְּלָכִי אַחְשׁוּרוֹשׁ ס
- (י) ביום השְׂבִיעִי כָטוֹב לִב־הַמְּלָכִי בִגְיוֹן אָמַר לְמַהוֹמֵן בַּזָּהָב חֲרָבוֹנָא בַּגָּתָא וְאַבְגָּתָא וְנָר וְכַרְפָּס שְׂבַעַת הַסְּרִיסִים הַמְּשָׂרְתִים אֶת־פְּנֵי הַמְּלָכִי אַחְשׁוּרוֹשׁ
- (יא) לְהַבִּיא אֶת־וּשְׂתֵי הַמְּלָכָה לִפְנֵי הַמְּלָכִי בְּכֶתֶר מִלְּכוּת לְהַרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת־יָפְיָה כִּי־טוֹבַת מְרָאָה הִיא
- (יב) וּתְמַאֵן הַמְּלָכָה וּשְׂתֵי לְבוֹא בְּדָבָר הַמְּלָכִי אֲשֶׁר בְּיַד הַסְּרִיסִים וַיִּקְצָף הַמְּלָכִי מְאֹד וַחֲמָתוֹ בָּעֲרָה כּוּ
- (יג) וַיֹּאמֶר הַמְּלָכִי לַחֲכָמִים יִדְעֵי הָעֵתִים כִּי־כֹן דָּבָר הַמְּלָכִי לִפְנֵי כָל־יְדַעֵי גַת וְגִין
- (יד) וְהַקָּרָב אֵלָיו כְּרָשָׁנָא שְׂתֵר אַדְמָתָא תְּרִשִׁישׁ מְרַס מְרַסְנָא מְמוּכָן שְׂבַעַת שָׂרָיו פָּרַס וּמִדֵּי רְאִי פְּנֵי הַמְּלָכִי הִישָׁבִים רְאִשְׁנָה בַּמְּלָכוֹת
- (טו) כְּדַת מַה־לַּעֲשׂוֹת בַּמְּלָכָה וּשְׂתֵי עַלֹּ אֲשֶׁר לֹא־עֲשֻׂתָה אֶת־מֵאֵמֶר הַמְּלָכִי אַחְשׁוּרוֹשׁ בְּיַד הַסְּרִיסִים ס

(טז) וַיֹּאמֶר מוֹמֵכֶן מְמוּיָכֶן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עָוְתָהּ וְשִׁתִּי הַמַּלְכָּה כִּי עַל־כָּל־הַשָּׂרִים וְעַל־כָּל־הַעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ

(יז) כִּי־יֵצֵא דְבַר־הַמַּלְכָּה עַל־כָּל־הַנָּשִׁים לְהַבְזוֹת בְּעַלְיָהֶן בְּעֵינֵיהֶן בְּאַמְרָם הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ אָמַר לְהַבִּיא אֶת־נִשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי וְלֹא־בָאָהּ

(יח) וְהַיּוֹם הַזֶּה תֹּאמְרֵנָהוּ שְׁנוֹת פָּרֶס־וּמְזִי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הַמַּלְכָּה לְכָל שְׂרֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּכְדִּי בַנְיָוִן וַהֲזָרָהּ

(יט) אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר־מַלְכוּת מִלִּפְנֵי וַיִּכְתֹּב בְּדַתִּי פָּרֶס־וּמְזִי וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לֹא־תָבוֹא וְשִׁתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעְיוֹתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה

(כ) וַנִּשְׁמַעַ עֲתָגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הָיָא וְכָל־הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד־קָטָן

(כא) וַיִּיטֵב הַדְּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כַּדְּבַר מְמוּיָכֶן

(כב) וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְתָּבָהּ וְאֶל־עַם וְעַם כָּל־שׁוֹנוֹ לְהַזְכִּיר כָּל־אִישׁ שְׂרָר בְּבֵיתוֹ וּמַדְבֵּר כָּל־שׁוֹן עִמּוֹ פ

פֶּרֶק ב

(א) אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּשֶׁף חֲמַת הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ וַיִּכַּר אֶת־נִשְׁתִּי וְאֶת אֲשֶׁר־עָשְׂתָהּ וְאֶת אֲשֶׁר־נִגְזַר עָלֶיהָ

(ב) וַיֹּאמְרוּ וַעֲרִי־הַמֶּלֶךְ מִשְׁרַתָּיו יִבְקָשׁוּ לְמַלְכָּה וַעֲרֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מִרְאָה

(ג) וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־נַעֲרָה־בְּתוּלָה טוֹבַת מִרְאָה אֶל־שׁוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים אֶל־גִּד הַגָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנִתְּנוֹן תַּמְרוּקֵיהֶן

(ד) וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת נִשְׁתִּי וַיִּיטֵב הַדְּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן

(ה) אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה וְשֵׁמוֹ מַרְדֳּכָי בֶּן יָאִיר בֶּן־שִׁמְעִי בֶּן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי

(ו) אֲשֶׁר הִגִּילָה מִיְרוּשָׁלַּיִם עִם־הַגִּלְגָּל אֲשֶׁר הִגִּילָתָה עִם יְכִנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגִּילָה וַבוֹכְדַנְאֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל

(ז) וַיְהִי אִמָּן אֶת־הַדּוֹסָה הָיָא אֶסְתֵּר בַּת־דָּלוּ כִּי אֵין לָהּ אָב וְאָם וְהַנַּעֲרָה יָפְת־תֵּאֵר וְטוֹבַת מִרְאָה וּבְמֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ לְקַחָהּ מִרְדֳּכָי לִו לְבַת

(ח) ויהי בהשמע דבר-המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל-שושן הבירה אל-יד הגי ותלקח אסתר אל-בית המלך אל-יד הגי שמר הנשים

(ט) ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את-מרונקה ואת-מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת-לה מבית המלך וישנה ואת-נערותיה לטוב בית הנשים

(י) לא-הגידה אסתר את-עמה ואת-מולדתה כי מרדכי צנה עליה אשר לא-תגיד

(יא) ובכל-יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית-הנשים לדעת את-שלום אסתר ומה-יעשה בה

(יב) ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל-המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חודש כי כן ימלאו ימי מרוניהן וששה חודשים בשמן המר וששה חודשים בבשמים ובמרונקי הנשים

(יג) ובזה הנערה באה אל-המלך את כל-אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד-בית המלך

(יד) בערב הוא באה ובבקר היא שבה אל-בית הנשים שני אל-יד שעשגו סריס המלך שמר הפילגשים לא-תבוא עוד אל-המלך כי אם-חפץ בה המלך ונקראה בשם

(טו) ובהגיע תר-אסתר בת-אביתל נד מרדכי אשר לקח-לו לבת לבוא אל-המלך לא בקשה דבר כי אם את-אשר יאמר הגי סריס-המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל-ראיה

(טז) ותלקח אסתר אל-המלך אחשוורוש אל-בית מלכותו בחודש העשירי הוא-חודש טבת בשנת-שבע למלכותו

(יז) ויאהב המלך את-אסתר מפל-הנשים ותשא-חן ותסד לפניו מפל-הבתולות וישם פת-מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי

(יח) ויעש המלך משתה גדול לכל-שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך

(יט) ובהקבץ בתולות שגית ומרדכי ישב בשער-המלך

(כ) איו אסתר מגדת מולדתה ואת-עמה כאשר צנה עליה מרדכי ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו ס

(כא) בימים ההם ומרדכי יושב בשער-המלך קצה בגתו ותירש שגייסריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אשור

(כב) ויזע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי

(כג) ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על-עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך פ

פרק ג

(א) אתרו הדברים האלה גדל המלך אשורוש את-המן בן-המנחם האגגי וינשאאו וישם את-כסאו מעל כל-השרים אשר אתו

(ב) וכל-עבדי המלך אשר-בשער המלך פרעים ומשתתוים להמן כי-כן צוה-לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה

(ג) ויאמרו עבדי המלך אשר-בשער המלך למרדכי מדוע אתה עוזר את מצנת המלך

(ד) ויהי באמרם כאמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות הנעמדו דברי מרדכי כיהגיד להם אשר-הוא יהודי

(ה) וירא המן כיהיו מרדכי פרע ומשתתוה לו וימלא המן חמה

(ו) ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כיהגידו לו את-עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אשור מלכות אשורוש עם מרדכי

(ז) בתדש הראשון הוא-תדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומתדש לתדש שנים-עשר הוא-תדש אדר ס

(ח) ויאמר המן למלך אשורוש ישנו עם-אחד מפגור ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותו ודתייהם שנות מכל-עם ואת-דת המלך אינם עשים ולמלך אין-שנה להניחם

(ט) אם-על-המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כפר-כסף אשקול על-ידי עשי המלאכה להביא אל-גג המלך

(י) ויסר המלך את-טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן-המנחם האגגי צבר היהודים

(יא) ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך

(יב) ויקראו ספרי המלך בתדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל-אשר-צוה המן אל אשורפגיי-המלך ואל-הפחות אשרו על-מדינה ומדינה ואל-שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך

(יג) וּנְשָׁלוֹת סִפְרִים בְּיַד הַרְצִיִם אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-
הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד-זָקֵן טַף וְנָשִׁים בָּיּוֹם אֶחָד בְּשִׁלּוֹשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר הוּא-חֹדֶשׁ
אָדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז

(יד) פִּתְשָׁגוּ הַכְּתָב לְהַנְתִּיחַ דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל-הָעַמִּים לְהַזְנוֹת עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה

(טו) הַרְצִיִם יִצְאוּ דְחוּפִים בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהָמֶן יֵשְׁבוּ
לְשִׁתּוֹת וְהָעִיר שׁוֹשׁוֹן נְבוּכָדָנֶצַּר

פרק ד

(א) וּמְרַדְּכֵי יַדְעוּ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה וַיִּקְרַע מְרַדְּכֵי אֶת-בְּגָדָיו וַיִּלְבָּשׁ שָׂק וַאֲפֹר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ
הָעִיר וַיִּזְעַק וַעֲקָה גְדֻלָּה וּמָרָה

(ב) וַיָּבֹאוּ עַד לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ כִּי אִין לְבוֹא אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ שָׂק

(ג) וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִגִּיעַ אַכְּל גְּדוֹל לִיְהוּדִים וְצוּם וּבְכֵי
וּמִסְפַּד שָׂק וַאֲפֹר יֵצַע לְרַבִּים

(ד) וַתְּבוֹאֵינָה וְתָבוֹאֵנָה נַעֲרוֹת אֲסַתָּר וְסָרִיסֶיהָ וַיִּגִּידוּ לָהּ וַתִּתְחַלְתֵּל הַמֶּלֶכָה מְאֹד וַתִּשְׁלַח
בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת-מְרַדְּכֵי וּלְהַסִּיר שָׂקוֹ מֵעַלְיוֹ וְלֹא קָבַל

(ה) וַתִּקְרָא אֲסַתָּר לְהִתְּוֹךְ הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הָעַמִּיד לְפָנֶיהָ וַתְּצַוֶּהוּ עַל-מְרַדְּכֵי לְדַעַת מַה-
זֶה וְעַל-מַה-זֶּה

(ו) וַיֵּצֵא הַתֵּוֹךְ אֶל-מְרַדְּכֵי אֶל-רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ

(ז) וַיִּגְדְּלוּ מְרַדְּכֵי אֶת כָּל-אֲשֶׁר קָרְהוּ וְאֵתוֹ פָּרַשְׁתַּת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הָמֶן לְשִׁקוֹל עַל-גִּגְיֵי
הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִים בִּיְהוּדִים לְאַבְדָּם

(ח) וְאֶת-פִּתְשָׁגוֹ כְּתַב־הַדָּת אֲשֶׁר-נָתַן בְּשׁוֹשׁוֹן לְהַשְׁמִידָם גָּמַן לֹו לְהַרְאוֹת אֶת-אֲסַתָּר וּלְהַגִּיד
לָהּ וּלְצַוֹת עָלֶיהָ לְבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן-לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו עַל-עַמָּה

(ט) וַיָּבֹאוּ הַתֵּוֹךְ וַיִּגְדוּ לְאֲסַתָּר אֶת דְּבָרֵי מְרַדְּכֵי

(י) וַתֹּאמֶר אֲסַתָּר לְהִתְּוֹךְ וַתְּצַוֶּהוּ אֶל-מְרַדְּכֵי

(יא) כָּל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹאוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ
אֶל-הַחֲצַר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא-יִקְרָא אֶתָּת דָּתוֹ לְהַמִּית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט-לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת-
שַׂרְבִּיט הַזָּהָב וְחַיָּה וְאִנִּי לֹא נִקְרָאתִי לְבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלֹוֹשִׁים יוֹם

(יב) ויגידו למרדכי את דברי אסתר פ

(יג) ויאמר מרדכי להשיב אל-אסתר אל-תדמי בנפשך להמלט בית-המלך מפל-היהודים

(יד) כי אם-החריש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית-אביך תאבדו ומי יודע אם-לעת כזאת הגעת למלכות

(טו) ותאמר אסתר להשיב אל-מרדכי

(טז) לך כנוס את-פל-היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום גם-אני ונערתי אצום כן וכך אבוא אל-המלך אשר לא-כדת וכאשר אבדתי אבדתי

(יז) ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר-צוהה עליו אסתר ס

פרק ה

(א) ויהיו ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית-המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על-כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית

(ב) ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את-שרביט הזהב אשר ביזו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט ס

(ג) ויאמר לה המלך מה-לך אסתר המלכה ומה-בקשתך עד-תציי המלכות וינתן לה

(ד) ותאמר אסתר אם-על-המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל-המשתה אשר-עשיתי לו

(ה) ויאמר המלך מהרו את-המן לעשות את-דבר אסתר ויבא המלך והמן אל-המשתה אשר-עשתה אסתר

(ו) ויאמר המלך לאסתר במשתה הזין מה-שאלתך וינתן לה ומה-בקשתך עד-תציי המלכות ותעש

(ז) ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי

(ח) אם-מצאתי חן בעיני המלך ואם-על-המלך טוב לתת את-שאלתי ולעשות את-בקשתי יבוא המלך והמן אל-המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך

(ט) ויצא המן ביום ההוא שמם וטוב לב וכראות המן את-מרדכי בשער המלך ולא-קם ולא-נע ממנו וימלא המן על-מרדכי חמה

(י) ויתאפק המן ויבוא אל-ביתו וישלח ויבא את-אהביו ואת-גורש אשתו

- (יא) וַיִּסְפֹּר לָהֶם הַמֶּן אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בְּנָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ
עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ
- (יב) וַיֹּאמֶר הַמֶּן אַף לֹא־הִבִּיאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה כִּי אִם־
אוֹתִי וְגַם־לְמַתָּה אֲנִי קָרוּא־לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ
- (יג) וְכַל־זֶה אֵינְנו שׁוֹה גַּי בְּכַל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת־מַרְדֵּכַי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ
- (יד) וַתֹּאמֶר לוֹ זָרַשׁ אֲשַׁתּוֹ וְכַל־אֶהְיֶה יַעֲשׂוּ־עֵץ גְּבֵה חֲמִנְשִׁים אֲמָהּ וּבִבְקָרוֹ אֶמַר לְמֶלֶךְ
וַיִּתְּלוּ אֶת־מַרְדֵּכַי עָלָיו וּבֹא־עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שָׁמַח וַיִּיטֵב הַדְּבָר לִפְנֵי הַמֶּן וַיַּעַשׂ הַעֵץ

פ

פרק ו

- (א) בַּלַּיְלָה הַהוּא נִדְרָה נִשְׁגַּת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהִבָּיֵא אֶת־סֹפֵר הַזְכָּרֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיְהִי
וַקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
- (ב) וַיִּמָּצֵא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מַרְדֵּכַי עַל־בְּגָתָנָא וְתָרַשׁ שְׁנֵי סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר
בְּקִשׁוֹ לְשַׁלַּח לֵד בַּמֶּלֶךְ אֶחָשׁוּרְוִישׁ
- (ג) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־נַּעֲשֶׂה יִקָּר וַיְגַדְּלוּהָ לְמַרְדֵּכַי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ בְּעָרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לֹא־
נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דְּבָר
- (ד) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בְּחָצֵר וְהַמֶּן בָּא לְחָצֵר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לֹאמַר לְמֶלֶךְ לְתִלּוֹת אֶת־
מַרְדֵּכַי עַל־הַעֵץ אֲשֶׁר־הִכִּין לוֹ
- (ה) וַיֹּאמְרוּ בְּעָרֵי הַמֶּלֶךְ אֱלֹיו הִגָּה הַמֶּן עִמָּד בְּחָצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יְבוּא
- (ו) וַיְבוּא הַמֶּן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה־לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפְּץ בִּיקָרוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּן בְּלָבוֹ
לְמִי יִחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יִקָּר יוֹתֵר מִמֶּנִּי
- (ז) וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפְּץ בִּיקָרוֹ
- (ח) יְבִיאֵן לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבוּש־בוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן כְּתָר
מַלְכוּת בְּרֵאשׁוֹ
- (ט) וַנָּתוּן הַלְבוּשׁ וְהַסּוּס עַל־יַד־אִישׁ מִשְׁעָרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים וְהַלְבִּישׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חִפְּץ בִּיקָרוֹ וְהִרְפִּיבֵהוּ עַל־הַסּוּס בְּרַחֲוֹב הָעִיר וְקָרְאוּ לִפְנָיו כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חִפְּץ בִּיקָרוֹ

(י) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵמָּן לְמַהֲרָה קַח אֶת־הַלְבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס פֶּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ וְעֲשֵׂה־כֵן לְמַרְדֳּכָי הַיְהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל־תִּפְּלֵ דָבָר מִכָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ

(יא) וַיִּקַּח הֵמָּן אֶת־הַלְבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס וַיִּלְבַּשׁ אֶת־מַרְדֳּכָי וַיִּרְכַּבְהוּ בְּרִחוּב הָעִיר וַיִּקְרָא לִפְנָיו בָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ

(יב) וַיֵּשֶׁב מַרְדֳּכָי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהֵמָּן נִדְתָּף אֶל־בֵּיתוֹ אַבֵּל וְחִפּוּי רֹאשׁ

(יג) וַיִּסְפֹּר הֵמָּן לְזָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ וּלְכַל־אֶהֱבָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וַזָּרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ אִם מִזְרַע הַיְהוּדִים מַרְדֳּכָי אֲשֶׁר הַחַלּוֹת לְנַפְּל לִפְנָיו לֹא־תוּכַל לוֹ כִּי־נִפְּוֹל תִּפְּוֹל לִפְנָיו

(יד) עוֹדֶם מִדְּבָרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיְבַהֲלוּ לְהַבִּיא אֶת־הֵמָּן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר

פֶּרֶק ז

(א) וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהֵמָּן לִשְׁתוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה

(ב) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנַי בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מִה־שָּׂאלְתָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתַגִּידוּ לִי וּמִה־בִקְשָׁתְךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֶׂה

(ג) וְתַעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתֹאמֶר אִם־מִצְאָתִי חַן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תַּגִּידוּ־לִי נִפְשִׁי בִשְׂאֵלְתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי

(ד) כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרְוֹג וּלְאֶבֶד וְאֵלּוּ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַּרְנוּ הַחַרְוֵשְׁתִּי כִּי אֲנִי הִנְּךָ שְׂוֵה בְּגוֹזֵק הַמֶּלֶךְ ס

(ה) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶחְשׂוּרֹשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאֵי־זֶה הוּא אֲשֶׁר־מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן

(ו) וְתֹאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הֵמָּן הִרְעֵה הַגָּזָה וְהֵמָּן נִבְעֵת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה

(ז) וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל־גִּנַּת הַבַּיִת וְהֵמָּן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי־כָלְתָה אֵלָיו הַרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ

(ח) וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת וְהֵמָּן אֶל־בֵּיתוֹ מִשְׁתֵּה הַיַּיִן וְהֵמָּן נָפַל עַל־הַמַּטֵּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת־הַמַּלְכָּה עַמִּי בַּבַּיִת הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְגִי הֵמָּן חָפּוּ ס

(ט) וַיֹּאמֶר חֲרַבּוֹנָה אֶחָד מִן־הַסָּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה־הָעֵץ אֲשֶׁר־עָשְׂהָ הֵמָּן לְמַרְדֳּכָי אֲשֶׁר דִּבַּר־טוֹב עַל־הַמֶּלֶךְ עָמַד בַּבַּיִת הֵמָּן גָּבַהּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ עָלָיו

(י) ויתלו את-המון על-העץ אשר-הכין למרדכי וחמת המלך שפכה פ

פרק ח

(א) ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את-בית המון צנר היהודיים היהודים ומרדכי בא לפני המלך כיהגידה אסתר מה הוא-לה

(ב) ניסר המלך את-טבעתו אשר העביר מהמון וניתנה למרדכי ותשם אסתר את-מרדכי על-בית המון פ

(ג) ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבקו ותתסנו-לו להעביר את-רעת המון האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על-היהודים

(ד) ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך

(ה) ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפניו וכאשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את-הספרים מחשבת המון בן-המדתא האגגי אשר כתב לאבד את-היהודים אשר בכל-מדינות המלך

(ו) כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר-ימצא את-עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי ס

(ז) ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית-המון נתתי לאסתר ואתו תלו על-העץ על אשר-שלח ידו ביהודיים ביהודים

(ח) ואתם כתבו על-היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כיהכתב אשר-נכתב בשם-המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב

(ט) ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בחדש השלישי הוא-חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב בכל-אשר-צנה מרדכי אל-היהודים ואל האסשדורפנים והפחות ושרי המדינות אשרו מהדו ועד-כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשגו ואל-היהודים ככתבם וכלשונם

(י) ויכתב בשם המלך אחשוורוש ויחתום בטבעת המלך וישלח ספרים בידי הרצים בסוסים רכבי הרקש האששתרנים בני הרמכים

(יא) אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר-ועיר להקהל ולעמד על-נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-חיל עם ומדינה הצרים אתם טר ונשים ושללם לבוז

(יב) בַּיּוֹם אֲחַד בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־רוֹשׁ בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֶדָר

(יג) פֶּתַח־שַׁעַן הַכְּתָב לַהֲגַתּוֹ דֵּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל־הָעַמִּים וְלַהֲיוֹת הַיהוּדִים הַיהוּדִים עֲתוּדִים עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה לְהַנְקֵם מֵאִיְבֵיהֶם

(יד) הַרְצִים רַכְבֵי הַרְכָּשׁ הָאֲשֶׁר־תִּרְנִים יִצְאוּ מִבְּהֵלִים וּדְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהַגַּת נִתְּנָה בְּשׂוֹשֵׁן הַבִּירָה פ

(טו) וּמְרַדְרָכֵי יִצְאֻ מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בַּלְבוּשׁ מַלְכוּת תִּכְלַת נְחוּר וְעֵטֶרֶת זָהָב גְּדוּלָּה וּמַכְרִיף בּוּיץ וְאַרְגָּמָן וְהַעִיר שׂוֹשֵׁן צְהֵלָה וְשִׁמְחָה

(טז) לַיהוּדִים הַיְתָה אֹרְחָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשֹּׁן וַיִּקָּר

(יז) וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל־עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִגִּיעַ שִׁמְחָה וְשִׁשֹּׁן לַיהוּדִים מְשֻׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וְרַבִּים מֵעַמִּי הָאֲרָץ מְתִיבֵדִים כִּי־נִפְלַ פְּסַח־הַיהוּדִים עֲלֵיהֶם

פּרָק ט

(א) וּבְשְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא־חֹדֶשׁ אֶדָר בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אִיְבֵי הַיהוּדִים לְשָׁלוֹט בָּהֶם וְנִגְפוּדָּהּ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיהוּדִים הֵמָּה בְּשִׁנְאֵיהֶם

(ב) נִקְהָלוּ הַיהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־רוֹשׁ לְשָׁלֵחַ יָד בְּמִבְקָשֵׁי רַעְתָּם וְאִישׁ לֹא־עָמַד לִפְנֵיהֶם כִּי־נִפְלַ פִּתְחָם עַל־כָּל־הָעַמִּים

(ג) וְכָל־שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהָאֲשֶׁר־רָפְנִים וְהַפְּחוֹת וְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִנְשָׂאִים אֶת־הַיהוּדִים כִּי־נִפְלַ פְּסַח־מְרַדְכֵי עֲלֵיהֶם

(ד) כִּי־גְדוֹל מְרַדְכֵי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשִׁמְעוֹ הוֹלָה בְּכָל־הַמְּדִינוֹת כִּי־הָאִישׁ מְרַדְכֵי הוֹלָה וְגְדוֹל פ

(ה) וַיִּפּוּ הַיהוּדִים בְּכָל־אִיְבֵיהֶם מִכַּת־תֶּרֶב וְהָרֵג וְאַבְדָּן וַיַּעֲשׂוּ בְּשִׁנְאֵיהֶם כְּרָצוֹנָם

(ו) וּבְשׂוֹשֵׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיהוּדִים וְאַבְדָּן חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ

(ז) וְאֶתֹּ פֶרֶשׁ־נִתְּמָה וְאֶתֹּ דָלְפוֹן וְאֶתֹּ אֶסְפֶּתָה

(ח) וְאֶתֹּ פּוֹרְתָה וְאֶתֹּ אֶדְלִיָּא וְאֶתֹּ אַרִידָתָה

(ט) וְאֶתֹּ פֶרֶמְשֶׁתָּה וְאֶתֹּ אַרִיסִי וְאֶתֹּ אַרְדֵי וְאֶתֹּ וַיִּזְתָּה

(י) וְעֵשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּן בְּוִי־הַמְּנִתָּה צָבַר הַיהוּדִים הָרְגוּ וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם

(יא) ביום ההוא בא מספר ההרועים בשושן הבירה לפני המלך ס

(יב) ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עצרת בני-המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה-שאלתו וינתן לו ומה-בקשתו עוד ותעש

(יג) ותאמר אסתר אם-על-המלך טוב ינתן גם-מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עצרת בני-המן יתלי על-העץ

(יד) ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עצרת בני-המן תלו

(טו) ויקהל היהודיים היהודים אשר-בשושן גם ביום ארבעה עשר לתדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזא לא שלחו את-יגם

(טז) ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על-נפשם ונזח מאיביהם וקרג בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזא לא שלחו את-יגם

(יז) ביום-שלשה עשר לתדש אדר ונזח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה

(יח) והיהודיים והיהודים אשר-בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונזח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה

(יט) על-כן היהודים הפרושים הפרזים הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לתדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלות מנות איש לרעהו פ

(כ) וכתב מרדכי את-הדברים האלה וישלח ספרים אל-כל-היהודים אשר בכל-מדינות המלך אמשורוש הקרובים וקרובים

(כא) לקיים עליהם להנות עשים את יום ארבעה עשר לתדש אדר ואת יום-חמשה עשר בו בכל-שנה ושנה

(כב) כימים אשר-נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגול לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלות מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים

(כג) וקבל היהודים את אשר-החלו לעשות ואת אשר-כתב מרדכי אליהם

(כד) כי המן בן-המדתא האגגי צרר כל-היהודים חשב על-היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להם ולאבדם

(כה) ובבאָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עַם־הַסֹּפֵר יָשׁוּב מִחֲשֻׁבְתּוֹ הִרְעָה אֲשֶׁר־חָשַׁב עַל־הַיְהוּדִים
עַל־רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו עַל־הָעֵץ

(כו) עַל־כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל־שֵׁם הַפֹּר עַל־כֵּן עַל־כָּל־דְּבָרֵי הָאֲגֻרָת הַזֹּאת
וּמַה־רָצוּ עַל־כֹּכָה וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם

(כז) קִיָּמוּ וּקְבַל וּקְבְּלוּ הַיְהוּדִים וְעַל־יָרְעָם וְעַל כָּל־הַנְּלוּנִים עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר
לְהִנּוֹת עוֹשִׂים אֵת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כִּכְתָּבְכֶם וְכִזְמַנְכֶם בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה

(כח) וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר
וְעִיר וַיְמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְזַכְרָם לֹא־יִסּוּף מִזֶּרְעָם ס

(כט) וְתִכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת־אַבְתֵּיגַיִל וּמְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי אֶת־כָּל־תְּקַף לְקַיָּם אֵת אֲגֻרַת
הַפּוּרִים הַזֹּאת הַשָּׁנִית

(ל) וַיִּשְׁלַח סִפְרָיִם אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים אֶל־שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מַלְכוּת אַחַשְׁוֵרֶשׁ דְּבָרֵי
שְׁלוֹם וְאַמֶּת

(לא) לְקַיָּם אֶת־יְמֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיָּם עֲלֵיהֶם מְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי וְאַסְתֵּר
הַמַּלְכָּה וְכַאֲשֶׁר קִיָּמוּ עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זֶרְעָם דְּבָרֵי הַצְּמוֹת וְזַעֲקָתָם

(לב) וּמֵאֲמַר אֶסְתֵּר קַיָּם דְּבָרֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר פ

פ ר ק י

(א) וַיִּשֶׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֶשׁ אַחַשְׁוֵרֶשׁ מִס עַל־הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם

(ב) וְכָל־מַעֲשֵׂה תְקִפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרָשַׁת גְּדַלְת מְרַדְּכֵי אֲשֶׁר גִּדְּלוּ הַמֶּלֶךְ הַלּוֹא־הֵם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדֵי וּפְרָס

(ג) כִּי מְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי מִשָּׁנָה לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֶשׁ וְגָדוֹל לַיְהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אֶחָיו דָּרַשׁ טוֹב
לְעַמּוֹ וְדַבֵּר שְׁלוֹם לְכָל־זֶרְעוֹ